

mænd, som enten alene eller dog for Størstedelen havde uvisse Indtægter, og derfor har man i Udcastet foreslaaet, at man istedetfor at tage en Creditedeel af de uvisse Indtægter skal trække en Creditedeel fra, og da beregne Pensionen derefter. Denne Forandring har Udvalget fundet hensigtsmæssigt, og man har kun foreslaaet en mindre betydelig Rettelse derved til Fordeel for et ikke stort Antal Embedsmænd paa meget smaa Gager. Det er nemlig antaget, at det vilde være strengt imod Embedsmænd, der ere lønede saaledes, at deres samlede Indtægter ikke overstige 1000 Rbd., da at fradrage denne Creditedeel og derfor har Udvalget foreslaaet, at der skulde tilføies: „dog, forsaavidt Embedsmændenes samlede Indtægter overstige 1000 Rbd., med Fradrag af en Creditedeel.

Det næste Forslag, som Udvalget har stillet, henhører til Nr. 4 i den foresiggende Paragraph. Der er opført, at Naturalydelse eller Erstatning derfor, som fri Bolig, Embedsford, Brændsel og Lys, der udtryffeligt ere tillagte Vedkommende, som Lønning eller Lønningsdele, skulle betragtes paa samme Maade som de uvisse Indtægter, idet der i dem skal gjøres et Fradrag af en Creditedeel, og dette har Udvalget ligeledes fundet hensigtsmæssigt, men man har foreslaaet en Forandring deri, nemlig, at Ordene „eller Erstatning“ skulde udgaae, idet man nemlig har antaget, at naar en saadan Naturalydelse engang var forvandlet fra Naturalydelse til en fast Pengeindtægt, saa havde den derved faaet en saadan Character, at den i alt Væsentligt maatte betragtes lige med Gagen, da der allerede ved Overgangen sædvanlig foretages en Reduction saaledes, at en saadan Pengeerstatning næsten adbrigg for Embedsmanden kommer til at have den fulde Værdi, som Naturalydelsen har havt. Derfor har Udvalget troet, at det vilde være billigt, at naar Naturalydelsen var forvandlet til et Pengevederlag, dette da regnedes lige med Gagen, og har foreslaaet, at Ordene „eller Erstatning derfor“ i Nr. 4 skulde gaae ud, men at der derimod i Nr. 1 efter „fast åarlig Gage“ skulde tilføies „hyvortil ogsaa henregnes Erstatning for Embedet tillagte Naturalydelser, for-

saavidt denne er fastsat til en bestemt Pengefum.“ Fremdeles har Udvalget foreslaaet, at i Sens sidste Linte skulde 4000 Rbd. forandrestil 3000 Rbd. Det er jo en Forholdsregel, hvorom man kan tvistes længe, og man vil ogsaa bemærke, at der er adskillige Rigsdagsmænd, som have fundet, at selv denne Sum, som Udvalget har foreslaaet, dog var for høj, og Thinget vil da have en heel Deel Grader at vælge imellem lige ned til 1600 Rbd. Jeg har allerede i det Foredrag, jeg tillod mig at holde i Løverdags, fremhævet det Synspunkt, fra hvilket Udvalget har betragtet denne Sag. Man har troet, at det vilde være Billighed mod Embedstanden, at en stor Deel af den, ikke paa engang i en altfor høj Grad nødsagedes til at nedstemme de Fordringer til Livet, som den havde vant sig til i dens Embedsstilling. Naar man sætter den højeste Pension til 4000 Rbd., vil det kun udøve en Indflydelse paa en ganske overordentlig ringe Deel af Embedstanden, og om nogle Aar vil rimeligviis denne Indflydelse aldeles forsvinde. Det vilde derfor ikke have nogen praktisk Betydning, om man satte den højeste Pension til 4000 Rbd.; men vi maae erindre, at de 4000 Rbd. ere satte som Maximum under den udtryffeligt Forsætning, at Udcastets Scala blev vedtagen, hvorefter det højeste Beløb var en Deel højere en $\frac{2}{3}$. Udvalget har derimod antaget, at naar 3000 Rbd. var Maximum, saa vilde 4,500 Rbd. være den højeste Gage, af hvilke Pensionen kunde beregnes, og dette har man anseet for at være passende, idet man har antaget, at de Embeder, hvis Indtægter oversteg 4,500 Rbd., vilde dog være saa faa, at Embedsmændene, som Stand betragtet, ikke kunde stiges i denne Henseende at være meget stærkt berørte. Derimod kan jeg ikke nægte, at naar man gaaer ned i de lavere Sætter, som ere foreslaaede af andre Medlemmer, vil man komme til for en ikke ubetydelig Deel af Embedstanden, navnlig for en Deel af dem, som antages at være i Besiddelse af de største Talenter og Dygtighed, og som have sponget sig op til de højeste og bedste Poster i Staten, at vedtage en meget streng Forholdsregel, som af Mange vil blive følt temmelig haardt. Derfor skal jeg i Udvalgets Navn tillade mig at holde fast ved